

Rozdział XV

Omówienie artykułów ustawy budżetowej na rok 2012

Art. 1 – stosownie do art. 110 pkt 1, 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o finansach publicznych” ustala łączną kwotę prognozowanych podatkowych i niepodatkowych dochodów budżetu państwa i łączną kwotę planowanych wydatków budżetu państwa a także kwotę planowanego deficytu budżetu państwa na dzień 31 grudnia 2012 r.; biorąc pod uwagę, iż w trakcie wykonania budżetu państwa zarówno wykonanie dochodów jak i relacja realizacji wydatków w stosunku do dochodów budżetu państwa kształtuje się zmiennie, powodując w konsekwencji wahanie poziomu deficytu budżetu państwa, ust. 3 tego artykułu dookreśla termin, na który ustala się planowany deficyt budżetu państwa, tj. na ostatni dzień roku budżetowego; dochody i wydatki budżetu państwa prezentowane są w załącznikach nr 1 i 2.

Art. 2 – określa łączną kwotę prognozowanych dochodów budżetu środków europejskich i łączną kwotę planowanych wydatków środków europejskich oraz wynik budżetu środków europejskich, stosownie do art. 110 pkt 4-6 ustawy o finansach publicznych; wprowadzenie odrębnych załączników dotyczących budżetu środków europejskich wynika także z treści art. 117 ust. 1 wymienionej ustawy, zgodnie z którym budżet środków europejskich jest rocznym planem dochodów i podlegających refundacji wydatków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, z wyłączeniem środków przeznaczonych na realizację projektów pomocy technicznej oraz postanowień art. 119 wyżej wymienionej ustawy, który stanowi o sposobie ujmowania w ustawie budżetowej dochodów i wydatków budżetu środków europejskich. Dochody budżetu środków europejskich określa załącznik nr 3 a wydatki załącznik nr 4.

Art. 3 – stosownie do postanowień art. 110 pkt 7-9 ustawy o finansach publicznych – ustala planowane przychody i rozchody budżetu państwa, których tytuły zostały wymienione w załączniku nr 5 oraz planowane saldo przychodów i rozchodów budżetu państwa; planowane rozchody budżetu państwa, o których mowa w art. 110 pkt 8 ustawy o finansach publicznych i w konsekwencji planowane przychody nie zawierają kwot z tytułu zobowiązań finansowych zaciąganych i spłacanych przez Ministra Finansów, działającego w imieniu Skarbu Państwa, w tym samym roku budżetowym; zostały one z mocy art. 52 ust. 1a ustawy o finansach publicznych wyłączone z limitu rozchodów budżetu państwa, a w konsekwencji również z kwoty planowanych przychodów.

Art. 4 – ustala źródła finansowania pożyczkowych potrzeb budżetu państwa, w tym deficytu budżetu państwa, zgodnie z art. 110 pkt 3 ustawy o finansach publicznych zobowiązującym do ustalenia źródeł pokrycia deficytu budżetu państwa.

Art. 5 – określa, zgodnie z postanowieniami art. 82, art. 95 ust. 2 i art. 110 pkt 10 ustawy o finansach publicznych, limity przyrostu zadłużenia w 2012 r. z tytułu zaciągniętych i spłaconych kredytów, pożyczek oraz emisji i spłaty skarbowych papierów wartościowych, przy czym przez spłatę kredytów lub pożyczek należy rozumieć terminowe lub przedterminowe spłaty kapitału, natomiast w przypadku spłaty skarbowych papierów wartościowych należy rozumieć w szczególności ich wykup, przedterminowy wykup, wcześniejszy wykup, odkup oraz zamianę; uwzględniając postanowienia art. 78 ust. 1 i 3 ustawy o finansach publicznych wprowadzony przepis ust. 2 omawianego artykułu umożliwia dokonywanie operacji finansowych i działań, które wpłyną na zmianę struktury zadłużenia Skarbu Państwa.

Art. 6 – określa kwotę, do wysokości której mogą być udzielane przez Skarb Państwa poręczenia i gwarancje, zgodnie z dyspozycją wynikającą z art. 31 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2003 r. Nr 174, poz. 1689, z późn. zm.). W 2012 roku przewiduje się możliwość udzielenia poręczeń i gwarancji wspierających m.in. realizację strategicznych programów rządowych, takich jak budowa autostrad oraz wspieranie rozwoju infrastruktury kolejowej. Kwota limitu może być wykorzystana również dla działań, które mogą być potencjalnie podjęte w przypadku ewentualnego pogorszenia warunków działania polskiego systemu finansowego w obliczu globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.

Art. 7 – jest wykonaniem przepisu art. 5a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z późn. zm.), zobowiązującego do określenia w ustawie budżetowej wysokości limitu, którego nie mogą przekroczyć łączne zobowiązania KUKE S.A. z tytułu gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych, określając limit na rok 2012.

Art. 8 – upoważnia ministra właściwego do spraw finansów do:

- 1) dokonywania ze środków budżetu państwa wypłat z tytułu kredytów i pożyczek udzielanych na podstawie umów międzynarodowych rządów innych państw; przepis ten ma na celu zwiększenie skuteczności instrumentów finansowych, które mogą być stosowane na podstawie zawieranych umów międzynarodowych; umożliwi to elastyczne reagowanie na pożądane oczekiwania w relacjach międzynarodowych wobec Polski związane zarówno z realizacją bieżącej polityki finansowej jak i średniookresowych oraz długookresowych celów wsparcia i rozwoju.

Na zaplanowaną na rok 2012 kwotę składają się:

- równowartość kwoty 310 mln USD na kontynuację wypłat dla polskich eksporterów: w ramach kredytów dla Angoli, Chin, Wietnamu oraz planowanych nowych kredytów dla Bośni i Hercegowiny, Wietnamu, Indonezji, Kirgizji, Tadżykistanu oraz Uzbekistanu,
- pomoc finansowa dla Islandii w kwocie 420 mln PLN oraz równowartość kwoty 100 mln EUR dla Łotwy z tytułu pożyczek w ramach programów stabilizacyjnych realizowanych przez m.in. MFW, Bank Światowy, UE oraz indywidualne państwa.

Możliwość udzielania kredytów z budżetu państwa wynika z art. 115 ustawy o finansach publicznych;

2) udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek dla Banku Gospodarstwa Krajowego:

- na zwiększenie funduszy uzupełniających Banku. Bank Gospodarstwa Krajowego jest bankiem państwowym; podstawowym celem jego działalności, w zakresie określonym ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594, z późn. zm.) oraz odrębnymi przepisami, jest wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych. Wieloletni Program Rozwoju - Strategia Banku Gospodarstwa Krajowego na lata 2010–2014, przyjęty przez Radę Nadzorczą BGK w dniu 1 czerwca 2010 r., zakłada, że Bank będzie dążył do optymalizacji poziomu kapitału własnego poprzez utrzymanie współczynnika wypłacalności na poziomie powyżej 12%. Przekroczenie norm adekwatności kapitałowej określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) może negatywnie wpłynąć na realizację przez BGK programów rządowych. Ponadto Bank zobowiązany byłby do powiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego o zaistnieniu powyższego faktu zgodnie z art. 128 ust. 7 ustawy - Prawo bankowe. KNF w ramach czynności nadzorczych może zalecić, a nawet zobowiązać Bank do zwiększenia funduszy własnych. Należy zauważyć, że BGK posiada ograniczone możliwości zwiększania funduszy własnych. BGK nie może dokonać emisji akcji, jak to się odbywa w przypadku banków komercyjnych, co jednocześnie stawia go w mniej korzystnej sytuacji konkurencyjnej. Zgodnie z art. 5b ust. 1 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić BGK pożyczki ze środków budżetu państwa, przy zachowaniu wymogów określonych w art. 127 ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na zwiększenie funduszy uzupełniających (zaliczenie środków do zobowiązań podporządkowanych wymaga zgody KNF). Biorąc powyższe pod uwagę należy wzmocnić pozycję kapitałową BGK. Umożliwi to realizację programów i zadań

zleconych przez Rząd bez narażania Banku na ryzyko utraty bezpieczeństwa kapitałowego.

- na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego. Umieszczenie w części ustawy budżetowej przepisu umożliwiającego udzielenie przedmiotowej pożyczki związane jest z koniecznością zapewnienia płynnej i terminowej obsługi zobowiązań Krajowego Funduszu Drogowego. Pożyczka udzielana byłaby jedynie w sytuacji wystąpienia trudności z pozyskiwaniem środków na rynku finansowym;
- 3) udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie z art. 15 pkt 6a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, z późn. zm.), do źródeł finansowania Funduszu zalicza się udzielone pożyczki ze środków budżetu państwa; powyższe środki mogą być wykorzystane w przypadku gdy wielkość roszczeń z tytułu gwarancji depozytów przekroczy wysokość środków zgromadzonych w Bankowym Funduszu Gwarancyjnym z innych źródeł. Zgodnie ze sprawozdaniem finansowym Bankowego Funduszu Gwarancyjnego za 2010 r. wysokość funduszu pomocowego wyniosła 4 519 757 059,52 zł. Jednocześnie możliwość udzielenia pożyczki z budżetu państwa stanowi konstrukcyjne domknięcie systemu gwarantowania depozytów. Zgodnie z art. 115 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, z budżetu państwa mogą być udzielane pożyczki wynikające z ustaw innych niż ustawa budżetowa jedynie w zakresie ustalonym w ustawie budżetowej. W związku z powyższym wprowadzenie poniższego zapisu umożliwi przeznaczenie odpowiednich kwot na ewentualne pożyczki dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Udzielenie wyżej wymienionych pożyczek wiąże się z transferem środków budżetowych jako rozchodu budżetu państwa w przypadku udzielenia pożyczek z budżetu państwa, jako przychodu budżetu państwa z tytułu spłaty udzielonych pożyczek oraz jako dochodu budżetu państwa z tytułu wpływów odsetek od udzielonych pożyczek;
- 4) udzielania z budżetu państwa pożyczek dla jednostek samorządu terytorialnego w ramach postępowania naprawczego oraz ostrożnościowego, w wysokości która nie odbiega od kwoty limitu środków pożyczkowych ustalonych w latach ubiegłych na ten cel; o możliwości udzielania tych pożyczek stanowi art. 115 w związku z art. 224 ustawy o finansach publicznych; pożyczki są istotnym elementem polityki Rządu ukierunkowanym na restrukturyzację zobowiązań gmin stwarzającym równocześnie możliwości absorpcji środków Unii Europejskiej;
- 5) udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek dla Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. – zgodnie z art. 5 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych – ustawa budżetowa określa kwotę do wysokości której mogą być udzielone pożyczki

dla Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. z tytułu gwarantowania przez Skarb Państwa wypłat odszkodowań z tytułu ubezpieczonych w Korporacji kredytów i kontraktów eksportowych oraz wypłat z tytułu udzielonych gwarancji ubezpieczeniowych;

- 6) udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych na wypłatę świadczeń gwarantowanych przez państwo; zgodnie z postanowieniami art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) określono wysokość nieoprocentowanej pożyczki dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeznaczonej na uzupełnienie środków na pełne i terminowe wypłaty świadczeń gwarantowanych przez państwo.

Art. 9 – wypełnia postanowienia art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o finansach publicznych zobowiązujące do zamieszczenia, w załącznikach do ustawy budżetowej, planów finansowych państwowych funduszy celowych; plany te zawiera załącznik nr 6 odrębnie dla każdego funduszu.

Art. 10 – określa ujmowanie w załączniku nr 7, zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych, zestawienia zadań z zakresu administracji rządowej i innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego odrębnymi ustawami.

Art. 11 – stosownie do art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o finansach publicznych – prezentuje, w formie załącznika do ustawy budżetowej, wykaz jednostek otrzymujących dotacje podmiotowe i celowe oraz kwoty tych dotacji; wykaz ten zawiera załącznik nr 8.

Art. 12 – wypełnia dyspozycję art. 122 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym zakres i kwoty dotacji przedmiotowych i podmiotowych zostały określone w załączniku nr 9.

Art. 13 – stanowi realizację postanowień art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431); zgodnie z postanowieniami art. 9 ust. 1 tej ustawy w ustawie budżetowej ustala się:

- kwoty wynagrodzeń dla osób objętych i nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń,
- kwoty bazowe, które stanowią podstawę naliczania wynagrodzeń dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a, c i d,
- średnioroczne wskaźniki wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej;

- natomiast ust. 2 tego artykułu stanowi realizację postanowień art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, zgodnie z którym w ustawie budżetowej określa się kwotę bazową dla nauczycieli.

W projekcie ustawy budżetowej na rok 2012 – zgodnie z postanowieniem art. 10 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw – tworzy się:

- rezerwę płacową na zmiany organizacyjne i nowe zadania, która jest przeznaczona tylko dla państwowych jednostek budżetowych i dotyczy wynagrodzeń przewidzianych do uruchomienia w roku 2012, w szczególności w związku z ewentualną realizacją nowych zadań, zwiększeniem zakresu realizowanych zadań lub powołaniem nowych jednostek organizacyjnych w trakcie roku 2012; rezerwa ta jest tworzona na zadania, których nie można uwzględnić w ustawie budżetowej;
- rezerwę na zwiększenie wynagrodzeń, w tym na wypłaty wynagrodzeń dla osób odwołanych z kierowniczych stanowisk państwowych, a także wypłaty nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i odpraw w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy oraz ekwiwalentów za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, dla pracowników jednostek organizacyjnych stanowiących wyodrębnioną część budżetową, w których średnioroczne zatrudnienie w roku poprzednim nie przekracza 50 osób; jednorazowe wypłaty na rzecz osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe nie zależą od polityki kadrowej danej jednostki, stąd też istnieje potrzeba utworzenia tej rezerwy; natomiast w jednostkach, w których średnioroczne zatrudnienie w roku poprzednim nie przekracza 50 osób, trudno jest wygospodarować środki na jednorazowe wypłaty, które są zmienne w poszczególnych latach;
- rezerwę na podwyższenie wynagrodzeń nauczycieli zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez organy administracji rządowej.

Art. 14 – określa kwotę bazową dla zawodowych kuratorów sądowych – zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

Art. 15 – wynika z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.), który stanowi, że etaty w Policji określa ustawa budżetowa.

Art. 16 – określa kwotę ogólnej rezerwy budżetowej, która – zgodnie z art. 140 ust. 1 ustawy o finansach publicznych – może być tworzona w wysokości do 0,2% wydatków budżetu.

Art. 17 – określa limit mianowań urzędników w służbie cywilnej na dany rok budżetowy i środki finansowe na wynagrodzenia oraz szkolenia członków korpusu służby cywilnej –

zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.).

Art. 18 – określa prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Wskaźnik ten jest powszechnie wykorzystywany w planowaniu wydatków i dochodów oraz indeksowaniu różnego typu opłat. Stosujące go podmioty powinny mieć możliwość powołania się na oficjalne źródło, jakim jest przepis ustawy budżetowej. Na prognozowany w ustawie budżetowej wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych powołuje się m.in.:

- art. 3 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728, z późn. zm.),
- art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 28, poz. 1947, z późn. zm.),
- art. 6 pkt 15 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.),
- art. 89 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.),
- art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.),
- art. 12 ust. 5c, 5e i 5f ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, z późn. zm.).

Art. 19 – wskazuje średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów, na przewidywanie którego w ustawie budżetowej powołuje się art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr. 84, poz. 948, z późn. zm.).

Art. 20 – stosownie do art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) – określa wysokość odpisu z wyodrębnionych w ramach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych funduszy, ustalonego na podstawie planu finansowego tego Funduszu i stanowiącego przychód Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 21 – stosownie do art. 57 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – określa kwotę wydatków na prewencję rentową.

Art. 22 – określa wysokość odpisu wynikającego z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656, z późn. zm.), który zobowiązuje do ustalenia w ustawie budżetowej na dany rok kwoty odpisu z Funduszu Emerytur

Pomostowych z przeznaczeniem na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na realizację kosztów wypłaty emerytur pomostowych.

Art. 23 – określa wysokość należności z tytułu poniesionych kosztów poboru i dochodzenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składek na otwarte fundusze emerytalne; przepis art. 76 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że maksymalna wysokość tych należności wynosi nie więcej niż 0,8% kwoty przekazanych do OFE składek na to ubezpieczenie, zaś w ustawie budżetowej corocznie ustala się wysokość tej należności.

Art. 24 – ustala wysokość odpisu od funduszu emerytalno – rentowego na fundusz administracyjny Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Art. 79 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.) stanowi, iż odpis może wynosić 3,5% planowanych wydatków funduszu emerytalno – rentowego.

Art. 25 – określa kwotę wydatków na prewencję wypadkową stosownie do postanowień art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322, z późn. zm.); kwotę wydatków ustala się w wysokości do 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe, przewidzianych w planie finansowym Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na dany rok budżetowy.

Art. 26 – ustala, zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. Nr 71, poz. 609, z późn. zm.), kwotę zwrotu, przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, pobranych od płatnika składek odsetek za zwłokę z tytułu nieopłaconych w terminie składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe należnych za ubezpieczonego w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności lub współpracy przy tej działalności za okres, w którym ubezpieczony przebywał na urlopie wychowawczym.

Art. 27 – wskazuje prognozowane przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gospodarce narodowej na rok 2012, którego obowiązek publikowania w ustawie budżetowej wynika z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób w danym roku kalendarzowym nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone).

Art. 28 – stosownie do art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526, z późn. zm.) jednostki samorządu terytorialnego dokonują wpłat na rachunek budżetu państwa; zasady dokonywania wpłat przez poszczególne rodzaje jednostek samorządu terytorialnego, tj. gminy, powiaty i województwa oraz przeznaczenie środków pochodzących z tego tytułu, określają przepisy art. 29, 30 i 31 wyżej wymienionej ustawy; obowiązek ujęcia w ustawie budżetowej informacji o planowanej wysokości wpłat wynika z art. 19 tej ustawy.

Art. 29 – wynika z postanowień art. 104 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zgodnie z którym wysokość składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa.

Art. 30 – wypełnia art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.), zgodnie z którym wysokość składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych określa ustawa budżetowa.

Art. 31 – upoważnia Ministra Finansów do sprzedaży aktywów finansowych zwolnionych w wyniku operacji przedterminowego wykupu zadłużenia zagranicznego. Skarb Państwa posiada zerokuponowe obligacje rządu USA, będące zabezpieczeniem spłaty części pozostałego po redukcji zadłużenia zagranicznego Polski wobec wierzycieli zrzeszonych w Klubie Londyńskim.

Art. 32 – upoważnia Ministra Finansów do dokonywania transakcji finansowych na instrumentach pochodnych, zmieniających strukturę przepływów finansowych. Dzięki temu minister będzie miał prawo dokonywać transakcji na instrumentach pochodnych nie tylko związanych z zarządzaniem długiem, na co zezwala ustawa o finansach publicznych, lecz również związanych z innymi operacjami finansowymi. W związku z faktem, iż tego typu operacje służą najczęściej zabezpieczeniu przed wzrostem ryzyka kursowego lub wzrostem ryzyka stopy procentowej, wynikające z nich dochody/wydatki lub przychody/rozchody powinny być ujęte łącznie z analogicznymi przepływami dotyczącymi instrumentów bazowych. Przyjęcie takiego standardu odzwierciedla cel i charakter tych transakcji.

Art. 33 – stanowi o zamieszczeniu w załączniku nr 11 zestawienia programów wieloletnich w układzie zadaniowym, zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt 4 ustawy o finansach publicznych, zawierającego, zgodnie z ust. 2, nazwę programu i podstawę prawną jego utworzenia oraz jednostkę organizacyjną realizującą program lub koordynującą jego wykonanie, cel programu, zadania programu, okres realizacji programu, łączne nakłady, w tym z budżetu państwa, na realizację programu, wysokość wydatków w roku budżetowym oraz w kolejnych latach na realizację programu, mierniki określające stopień realizacji celu.

Art. 34 – wypełnia postanowienia art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o finansach publicznych zobowiązujące do zamieszczenia, w załączniku do ustawy budżetowej, planów finansowych agencji wykonawczych; plany te zawiera załącznik nr 12.

Art. 35 – wynika z postanowień art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o finansach publicznych zobowiązujących do zamieszczenia, w załączniku do ustawy budżetowej, planów finansowych instytucji gospodarki budżetowej; plany te zawiera załącznik nr 13.

Art. 36 – wypełnia postanowienia art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o finansach publicznych zobowiązujące do zamieszczenia, w załączniku do ustawy budżetowej, planów finansowych państwowych osób prawnych; plany te zawiera załącznik nr 14.

Art. 37 – zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100, z późn. zm.) określa łączną kwotę zobowiązań, do wysokości której organy administracji rządowej mogą w danym roku zaciągać zobowiązania finansowe z tytułu umów o partnerstwie publiczno-prywatnym; ustalenie w ustawie budżetowej tego limitu nie powoduje automatycznego przekazywania organom administracji rządowej środków budżetowych na realizację przedsięwzięć PPP; zgodnie bowiem z art. 18 wymienionej wyżej ustawy, w przypadku gdy przedsięwzięcie realizowane przez podmiot publiczny w ramach partnerstwa będzie wymagało finansowania z budżetu państwa w kwocie przekraczającej 100 tys. zł, zgodę na realizację takiego przedsięwzięcia wyraża minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 38 – zgodnie z art. 121 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 i 5 oraz art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b i c ustawy o finansach publicznych, w załączniku nr 15, ujęte zostały planowane dochody i wydatki budżetu środków europejskich oraz budżetu państwa w latach 2012–2014 w zakresie Narodowej Strategii Spójności w latach 2007-2013, Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009-2014 i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009-2014, Programu Operacyjnego Zrównoważony Rozwój Sektora Rybołówstwa i Nadbrzeżnych Obszarów Rybackich oraz Wspólnej Polityki Rolnej, a w załączniku nr 16 ujęto wykaz programów wraz z limitami wydatków i zobowiązań w kolejnych latach obowiązywania Narodowej Strategii Spójności w latach 2007-2013, Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009-2014 i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009-2014, Programu Operacyjnego Zrównoważony Rozwój Sektora Rybołówstwa i Nadbrzeżnych Obszarów Rybackich oraz Wspólnej Polityki Rolnej.

Art. 39 – stosownie do art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o finansach publicznych, w odrębnym załączniku nr 17 ujęto środki, które nie są zaliczone, zgodnie z art. 117 ustawy o finansach publicznych, do budżetu środków europejskich.

Art. 40 – stanowi o zamieszczeniu w ustawie budżetowej załącznika nr 18 co wynika ze stosowania zgodnie z art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, postanowień art. 99 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, zgodnie z którym ustawa budżetowa zawiera zestawienie programów i projektów realizowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, w podziale na poszczególne okresy realizacji i źródła pochodzenia środków na ich realizację; w odniesieniu do programów zestawienie sporządza się według kategorii interwencji funduszy strukturalnych.

Art. 41 – zgodnie z art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, w odniesieniu do programów i projektów realizowanych w ramach Narodowego Planu Rozwoju, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 249, poz. 1832) i akty wykonawcze wydane na ich podstawie w zakresie prefinansowania, do czasu zakończenia realizacji tych programów i projektów. Mechanizm prefinansowania został praktycznie ograniczony do projektów realizowanych w ramach Funduszu Spójności. W przypadku większego niż zakładane przy tworzeniu ustawy budżetowej, zapotrzebowania na środki z tytułu prefinansowania Funduszu Spójności, mechanizm ustalony w ust. 2 tego artykułu umożliwia przeniesienie ewentualnych oszczędności z prefinansowania Wspólnej Polityki Rolnej i pozwala na elastyczne gospodarowanie środkami finansowymi; prefinansowanie tych zadań określa załącznik nr 19.